

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

635

Hely

Idő

"1942"

Személy

Szerző:

Cím: *Veteményeskert-látogatás on*

Budán

Forrás:

Kis Újság

Bp.
(Hely)

1942 jul. 24.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Veteményeskert-látogatáson Budán

Retek, saláta, petrezselyem, sárgarépa és egyéb földi jök

Hajnali hét óra. Máskor ilyen időtájt a jobboldalamról a balra szoktam fordulni, de ma kivételesen eltértem régi szokásomtól, felkeltem korán és felültem a száguldó 44-es villamosra, ahol a közönség a kalauzzal felváltva minden megállónál kórusban zengi:

— Közép! Közép!

Korai felkelésemnek az volt oka, hogy néhány kedves budai újjazda-ismerősöm meghívott veteményeskert látogatásra.

Kapál a méltóságos asszony

Szemem birkózik még az álmosággal, amikor becsengetek az egyik olaszfarsói villába. Kékszemű, mosolygós kis parasztpesztonka nyit ajtót. Éppen érdeklődni akarok a méltóságos asszony felől, amikor fejkendősen, földes kézzel, kapával a kezében elem libog az egyik salátáságy mellől.

— Látja én már ilyenkor is dolgozom — mondja mosolyogva. — Sok munkát igényel a veteményeskert. Féltem, amikor tavasszal elkezdtem a munkát, hogy nem sikerül a kertem, de hála Istennek teljesen sikerült. Minden megtermett ebben a kis veteményeskertben. Piacról semmit sem kellett vásárolnom!

Büszkélkedve mutogatja az eredményt. Végigvezet a kertben, ahol tavaly még rózsá, dália, szektű, nefelejts, bazsarózsa és

más tarka virág díszlett. Az idei kert díszei a veteménynövények: saláta, retek, petrezselyem, burgonya, kukorica, sárgarépa és sok más hasznos kerti vetemény.

Ahogy lépegetünk az ágyások között, kapájával odasuhint egy-egy gyomra és kifordítja gyökerestől együtt.

— Maris, hozza le a kosarat, burgonyát fíaztatunk! — adja ki a parancsot.

Csodálkozó nézésünkre megmagyarázza, hogy mi az a fíaztatás.

— Ilyenkor még a burgonyabokrok nem adják ki teljes erejüket. Egy-két szép gumót azonban lehet már alattuk találni. Ilyenkor reggeli időben vagy estefelé megnyitjuk a burgonyafészket és kivesszük a kifejlődött gumókat, a többit óvatosan visszatakargatjuk, hogy fejlődhessenek. Ezt a bokor alóli burgonyakivevést nevezik fíaztatásnak.

A nagy magyarázatba egészen belepirul a méltóságos asszony. Kezében meg nem áll egy pillanatra sem a kapa, hanem tūri az ágyások földjét és irtja a gyomot.

A gazda büszkesége

Ellátogattam még jöegynéhány helyre. Mindenütt dolgoznak az újjazdaasszonyok és örömmel mutogatják a termést, munkájuk

orú után is folytatni fogom a

kertgazdálkodást — mondja a Hűvösvölgy egyik villájának a kertjében egy alczredes felesége. — Fogalmam sem volt azelőtt arról, hogy mennyit lehet megtakarítani a saját kertben. Sokkal izletesebb az ebéd, amihez kertem veteményei szolgáltatják az anyagot.

— Én még árusítottam is a kertemből — mondja egy másik villatulajdonos. — Annyi termett, hogy magunk nem voltunk képesek elfogyasztani. Jó befektetés volt az a néhány pengő, amit tavasszal a kertre szántam.

Egy másik meg azzal dicsekedett, hogy az ő kertjében termett cölösör tők.

— Megelőztem a primörtermelőket is — mondotta nevetve.

Látva a szép eredményeket, a mosolyt és derűt az újjazdák aszonyainak az arcán, én is mosolyogva szálltam fel a 44-esre, még az álmoság is elröppent a szememből.

Az egyik park mellett megy el a villamos. Az ablakból kihajolva látom, hogy a parkban leventefiúk és leventeleányok gyomlálgatnak. Jókedvük és daluk túlszárnyalja a villamos suhogását és csörömpölését:

*Nótás kedvvel dolgozunk,
Mert magyar leventék vagyunk.
Ajkunkról a nóta száll,
Amíg kapánk gyomot kapát...*

A többit már elnyeli a villamosok zaja és az autók túlkölése. A Duna csillogva szórja felém a nap sugarait, amikor tíz óra tájt átvillamosozok a hídon. A pesti hídfőnél ismét kórusban énekl a közönség a kalauzzal:

— Közép! Közép!